

pisom modernega mesta. Kajti tudi v Soboti imamo prometni otok za strašnika, kakor imamo Ljubljana in druga mesta. — Tudi kanalizacija lepo napreduje, da ne bomo imeli več v obcestnih jarkih stoječe smrdišče vode. — S tukajšnjega okrajnega načelnstva je odšla uradnica gđica Hedvika Vereš v Prekmursko kreditno banko. Na njeno mesto je bila sprejeta abiturientka gđica Marija Pintarič iz Bogojine. — Za uradniška pripravnila na tukajšnji pošti sta postavljena gg. Gerbec Jožef in Slavinec Alojzij. — V tukajšnji bolnišnici se že dalj časa zdravi g. dr. Hajdinjak Jožef.

Turnišče. Praznike smo praznovali prav slovesno. Oba dneva nam je v cerkvi lepo pel cerkveni zbor, pomnožen z domačimi dijaki, katere sta za uslugo na velikonočni ponedeljek pogostila gg. kaplan in organist. — Na drugi dan praznika so se regruti naše fars, v znak, da bodo v kratkem zapustili domači kraj in šli služiti svoj kaderski rok, ovenčali z narodnimi trakovi — »pantleke«, kakor je to pri nas običajno. Fantje so pred dnevi odšli, da se oddolžijo kralju in domovini. — Čeprav za praznike pri nas ni bilo običajne veselice, je bil vendar velikonočni ponedeljek omadeževan s krvjo, kajti neki znani vročekrvnež je svojemu tovarišu razrezal roko, da bi kmalu izkravaval. Kdaj bo takemu postopanju konec? — Po daljši boleznij je umrla Terezija Horvat. Naj ji bo lahka zemlja!

Nedelica. Na veliki četrtek je v 84. letu starosti po daljši bolezni zatisnil oči k večnemu počitku Solar Peter. Pokojnik je bil večletni župan občine in si je z blagim ravnanjem znal pridobiti naklonjenost vseh svojih občanov. Kako so ga imeli radi, se je pokazalo na njegovi zadnji zemeljski poti, kamor ga je spremilo mnogo ljudi. Bog mu daj nebeški raj, a preostalim naše sožalje!

Gomilice. Majhna je naša vasica, a vendar je že vzgojila lepo število mladeničev, ki jih je Bog poklical v svoj vinograd, v katerem še vedno primanjkuje delavcev. Tudi letos bomo imeli novomašnika, in sicer g. Gjurjan Jožefa, ki bo prikazal Gospodu prvo nekrvavo daritev 23. julija v cerkvi Matere milosti v Turnišču.

Hotiza. Tudi mi smo postali tako srečni, da bomo dobili prvega novomašnika. Dne 16. julija

Pri lenivosti črev in slabem želodcu z nerazpoloženjem za jed zaradi zapeke, naj se rabi že davno znana in učinkovita naravna »Franz-Josefova« grenka voda. Zelo pogosto se potrjuje, da je »Franz-Josefova« grenka voda prav posebno koristno domače sredstvo, kadar gre za to, da se zjutraj očisti prebavni kanal s salinskimi sredstvom za odprje.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

bo zapel novo sv. mašo g. Balažič Matija. Ker je to naš prvi novomašnik, zato bo ta dan za nas velik praznik.

Vučja Gomila. Pred nedavnim je zgorelo poslopje posestnika Oveček Janeza. Z gospodarskim poslopjem je zgorelo tudi vse orodje, tako da gospodar trpi nad 20.000 din škoda, ki je deloma krita z zavarovalnico. Vzrok požara je neman. — Dne 5. aprila je nekdo, verjetno iz maščevanja, zažgal gozd veleposestnice Dobray Vilme

iz Murške Sobote. Škoda je precejšnja, ker je zgorelo nad pet orlov gozda. Sreča v nesreči je bil močan veter, ki je držal ogenj pri tleh, da ni gorelo tudi črvenje. Ljudje se za širjenje požara niso zanimali in so vse mirno opazovali. Z zadelo se počajo oblasti.

Dolnja Lendava. Pred kratkim je padla z voza Zeldoš Marija, posestnica v Lakošu, ter si je zlomila roko. Zdravi se v soboški bolnišnici. — Za uradniškega pripravnika na tukajšnji pošti je postavljen Pelc Anton. — Pri nas imamo prav lepe dneve, zato začne vse naglo zeleneti in cveteti. Teda radi hudega vetra, ki je prejšnji teden razsajal, je zemlja čisto suha in bi bil že skrajni čas, da bi dobili blagodejen dež.

V Murški Soboti, na Glavnem trgu št. 5, je odprla podružnico svoje knjigarne Mohorjeva tiskarna in knjigarna, d. z. z., V Celju. V zalogi ima vse šolske in pisarniške potrebščine ter knjige vseh založb. Novo trgovino našim čitateljem v Slovenski krajini toplo priporočamo!

Žrtve neprevidnega streljanja

V svarilo in pouk za bodoče hočemo navesti nekatere žrtve neprevidnega velikonočnega streljanja.

Strel iz možnarja je razmesaril pri Sv. Lenartu pri Veliki Nedelji levo roko 20 letnemu Cirilu Zveglu iz Bresnice. — V Sodincih pri Veliki Nedelji je nabijal pištolo 20 letni mlinarski pomočnik Ivan Lah. Orožje se je nenadoma sprožilo in naboj je zadel Laha v desno nogo.

V Zg. Gradšču pri Smartnem v okolici Slovenjgradca je streljanje s staro enocevko zahtevalo smrt posestnika Franca Gorjupa, očeta osmih otrok. Naboj je puško raznesel in eksplozija je pognala cev nazaj v desno oko in možgane neprevidnega strelca.

V Nimmem pri Rogaški Slatini je bil 23 letni posestnikov sin Ivan Mikše toliko nepreviden, da je sušil za velikonočno streljanje pripravljeni smodnik doma pri peči. Zaradi vročine se je smodnik vnel in je hudo opeknel fanta po obrazu ter rokah.

Eksplozija smodnika pa ni povzročila samo poškodbe neprevidnega mladega Mik-

šeta, ampak se je vnela hiša in pogorela do tal. Pri reševanju je dobil hude opekline po obrazu in rokah mlajši Mikšetov sin, 11 letni Franček, katerega so prepeljali v celjsko bolnišnico.

V Skarnicah pri Planini je eksplozija s smodnikom nabite lesene klade močno poškodovala na glavi ter po rokah 21 letnega Franca Kladnik, sina preužitkarice.

16 letni dijak in sin uradnika Anton Vrabčič z Ostrožnega pri Celju je opazoval, ko so fantje streljali s karbidom. Pri tem pa se je preveč približal posodi s karbidom. Karbid se je vnel, bušil Vrabčiču v obraz in ga hudo poškodoval.

Pri streljanju z možnarjem je ponesrečil 14 letni posestnikov sin Matija Orešnik od Sv. Jederti pri Žalcu. Naboj je prehitro eksplodiral, zadel fanta v levico in mu jo resno poškodoval.

Največ žrtev je zahtevala mladostna neprevidnost pri streljanju za Veliko noč po okolici Ptuja. Statistika ptujske bolnišnice izkazuje te-le ranjence: 12 letnemu Jo-

Železni mož

Lord čuvar britskega državnega pečata, sir John Anderson, mož petdesetih let, se lahko ponaša s tem, da je izmed mož angleškega javnega življenja gledal smrti najčiste v oči. Dvakrat so vlak, s katerim se je vozil, pogнали v zrak, pa ni bil sedanjí lord čuvar državnega pečata niti malo ranjen. Neki fanatični Indijec ga je hotel nekoč ustreliti. Na smrt obsojenega atentatorja je Anderson pomilestil, po dveh letih ga je spustil v svobodo in mu je končno omogočil študije na londonskem vseučilišču. Ko je leta 1932 postal guverner Bengalije, je bil vsak dan v smrtni nevarnosti. Pravi, da se mora za svoje življenje zahvaliti svojemu dobremu humorju in globoki veri v človeštvo.

Zardela je, a se kmalu zbrala in na videz brezbrizno vprašala:

»Kazimir, ali ne boste šli na delo?«

»Prevroče je. Sicer pa me bo toliko posla, da ga ne bi mogel natakati sam izvršiti. Nimam zato pomoči, da bi tudi sam moral vedno garati.«

Nekaj časa je strmela v Nino, nato se nagnil nad mizo proti njej in rekel:

»Nina!«

»Kaj pa?« je ona ostro vprašala.

»Zakaj si zadnji čas hodila samo s Kmicičem, z menoj pa nikamor nočeš iti?«

Nina je že odprla usta, da bi mu ostro odgovorila, toda nenadoma ji je šinila v glavo čudna misel. Požrla je pravi odgovor in s hlinjeno žalostjo odvrnila:

»Zato ne grem nikamor z vami, ker me več ne vabite, vsiljevati se pa ne maram.«

Kazimir bi najraje zavpil od veselja.

»Nina! Ali si hotela s tem povedati, da bi šla z menoj, če bi te povabil?«

Nina se je smehljala.

»Da.«

»Nina, ali resno govoriš? Ali bi hotela iti sedaj z menoj na sprehod?«

Nina ga je ljubeznivo pogledala in mu odvrnila:

»Tako, če hočete!«

»Gromska strela!« je Kazimir treščil po mizi. »Ne vem, ali sem buden ali sanjam!«

Soba se je stresla od Kazimirovega smeha.

»Pojdiva torej!« je zakričal. »Jaz sem pripravljen.«

Skočil je k Nini in jo hotel zgrabiti za roko, da bi jo kar peljal.

»Počakajte malo! Počesati in obleči se moram. Kmalu bom gotova.«

Nina je odhitela v nadstropje. Srce ji je močno razbijalo. Naglo je smuknila v Kazimirovo sobo, odprla kovčeg in vzela iz njega samokres. Skrila ga je v bluzo. Nato je tiho odšla v svojo sobo. Počesala se je in preoblekla. V petih minutah je bila z napravljanim gotova. Tekla je iz sobe, kakor da bi ji gorelo za petami.

Kazimir jo je smehljaje sprejel. Zdelo se mu je, da tako še ni bil srečen.

Poslovila sta se od matere in šla v sončno naravo. Kazimir si je poživževal od zadovoljstva, Nini pa se je zdelo, da se ves svet suče z njo in je morala zbrati vse moči, da ni izdala svojega razburjenja.

»Kam bova šla?« je vprašala z negotovim glasom.

»O, bodiva spet mlada in pojdiva na travnike cvetlice nabirat,« je odvrnil Kazimir.

»Pojdiva!«

Šla sta po istih ulicah, po katerih je Nina tolikokrat hodila s Štefarom. Molče sta stopala drug ob drugem. Zrak je bil bolj topel kakor sta prej mislila. Vse je bilo podremano. Ljudi ni bilo videti in Nina je z veseljem ugotovila, da ju ni nihče opazoval. To je bilo prvič, da na ulicah ni srečala nobenega znanca.

(Dalje sledi)

žefu Bombeku iz Draženc pri Hajdini je odtrgalo peto na nogi; Cirilu Zajglu iz Breznice pri Sv. Lenartu in Stefanu Sužniku iz Vurberga je razmesarilo desnico; Ivanu Kosenbergerju iz Skorbe in Stanku Černivcu iz Prvencev pri Sv. Marku je streljanje razmesarilo levo; posestnikovemu sinu Janezu Žnideriču iz Drakove pri Mali Nedelji pa je eksplodirala patrona in mu raztrgala obe roki.

Naši rajni

Guštanj. Na veliki petek je umrl Viternik Stefan. Pogreb se je vršil na Veliko noč popoldne ob izredno veliki udeležbi ljudstva, ki je prišlo trumoma od vseh krajev spodnje Mežiške doline, da spremlja priljubljenega rajnega na zadnji poti. Pogreb je spremljala tudi domača godba. Rajni je bil zelo nadarjen glasbenik, obvladal je vse instrumente na lok in pihala ter je sam sestavljaj deloma prav izvrstne skladbe za godbo. Najboljša dela njegova bodo še objavljena. Bog mu bodi za ves njegov trud obilen plačnik! Dragi Stefan! V miru počivaj in na svidenje nad zvezdami! — Žalujemo naše sožalje!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Družino Šnofl Frica je zadela bridka izguba. Dne 5. aprila smo pokopali 76 letnega Šnofl Matijo, kateri je bil priljubljen pri ljudeh dolga leta kot iskan čevljar. Bil je poleg dobrega obrtnika velik šaljivec, tako da je spravil marsikaterega čemerneža v smeh. Vzgojil je devet otrok, ki so vsi dobro preskrbljeni in so prihiteli spremit očeta na zadnji poti. Rajni je bil dolga leta naročnik »Slov. gospodarja«. Žalujemo ženi in ostalim naše sožalje — rajnemu pa večni mir in pokoj!

Sv. Lenart v Slov. goricah. Dne 1. aprila je položila prerana smrt na mrtvaški oder Alojza Rojs, kmeta iz Zamarkove, kateri je izpolnil komaj 41 let. Pred tremi tedni se je podal v bolnišnico, da se reši napredujoče bolezni, od koder se je vrnil domov umret. Bil je dober gospodar, vrl sosed, zato so mu tudi vaščani v velikem številu izkazali čast na zadnji poti. Naj v miru počiva — žalujemo pa naše sožalje!

Sv. Andraž v Halozah. Dne 28. marca se je oglašil zvonček iz kapele sv. Urbana v Skorošnjaku in njegov milo doneči glas je šel tja do hiše žalosti, kjer je na mrtvaškem odru ležalo truplo dobre matere in babice Mlakar Barbare, roj. Kranjc iz Skorošnjaka. Pokojna je dočakala 73 let. Pokopali smo jo 30. marca ob veliki udeležbi ljudi. Ob grobu se je poslovil od rajne g. dekan Škamlec, ki jo je stavil za zgled. Pevci so se od rajne poslovili s pesmijo. — Neizprosa morilka jetika je pretrgala nit življenja mlademu očetu in vdovcu Emeršiču Antonu iz Okiča. Rajni zapušča pet nepreskrbljenih otrok, kateri bodo morali brez očeta in matere okušati grenki kruh tujih rok. — Po dolgotrajni in mučni bolezni je Gospodu izročila svojo dušo blaga žena in skrbna mati Kranjc Marija, roj. Mlakar, iz Velike Varnice. Zdravja je iskala v bolnišnici in drugod, pa vse zaman. Naposled se je vdala v božjo voljo in mirno pričakovala smrti, ki jo je rešila trpljenja 4. aprila. Pokojna zapušča mater, brate in sestro, moža in šest nepreskrbljenih otrok. — Vsi pokojni naj uživajo pri Bogu tisto srečo in veselje, ki ga je ljudem v tej solzni dolini tako malo usojenega — preostalin pa izrekamo naše sožalje!

Cirkovce. Na Gornji Gorici je umrl na veliko-nočno soboto Stefan Celofiga. Pokopali smo ga na veliki ponedeljek ob veliki udeležbi njegovih znancev in sorodnikov. Pokojni je dosegel 77 let starosti v samskem stanu na svojem po-

sestvu. Bil je vseskozi krščanski mož, naročnik »Slov. gospodarja«, priazen in postrežljiv sosedom. Ob grobu se je od pokojnika poslovil g. župnik, požarna četa mu je pa izkazala svojo zadnjo čast. Naj mu sveti večna luč, žalujemo pa naše sožalje!

Loka-št. Janž na Dravskem polju. Umrl je Vinko Brodnjak dne 11. aprila zvečer. K večnemu počitku smo ga spremili 14. aprila ob veliki udeležbi članov požarne brambe iz vse širne okolice. Pokojni zapušča ženo in dva nepreskrbljena otroka. Dočakal je 51 let starosti. Bil je skrben gospodar in navdušen lovec. Stalno je sodeloval v vseh katoliških društvih. Na zadnji poti ga je od doma spremljal g. župnik, ob odprtem grobu se je pa v imenu vseh poslovil od njega g. šolski upravitelj. Naj počiva v miru — žalujemo pa naše sožalje!

Društvene vesti

Šmartno pri Slovenjgradcu. V nedeljo, 23. aprila, se bo ob 15 pri Brezovniku v šmartnem igrala igra »Preko trnja«. Igro je spisala domačka ter je narodnega značaja, ki nam prikazuje dobo tlačanstva iz 16. stoletja.

Teharje. Teharski župljani smo sklenili zgraditi krajevnim potrebam primeren Prosvetni dom, ki bo žarišče verske poglobitve, vzbujanja in utrjevanja slovenske narodne zavesti in zvestobe ter gospodarske vzpodbude. V to svrhu se je osnoval širši gradbeni odbor, ki je sestavljen ožji odbor takole: predsednik g. kaplan Orešnik Franc, pod-

»DVA PARA SE ŽENITA«

veseloigra v treh dejanjih. Izšla v tisku. Knjiga stane 14 din. Za vprizoritev igre je treba kupiti v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru ali Ptuj pet komadov.

Dopisi

Sv. Anton na Pohorju. Castilce sv. Antona, pobožne romarje in izletnike že sedaj opozarjamo na romarske shode, ki se bodo vršili letos pri Sv. Antonu na Pohorju. Prvi romarski shod bo na 3. nedeljo po veliki noči, 30. aprila. Bo dvojna služba božja ob 7 in ob 10. Drugi shod bo na binkoštni ponedeljek, 29. maja. Bo tudi dvojna služba božja. Tretji shod bo na Antonovo, 13. junija, z več sv. mašami, in četrti shod bo na lepo nedeljo, 18. junija, z dvojno službo božjo. Ob vsakem shodu bo prilika za prejem sv. zakramentov, posebno bo pa dovolj spovednikov na razpologo na Antonovo, 13. junija, da se bo moglo željam romarjev v vsakem oziru ustreči. Zato vabimo romarje in tudi izletnike, da bi v obilnem številu priromali ob romarskih shodih na naš hriček s krasnim razgledom k lepi cerkvi sv. Antona na od nas Slovencev zelo priljubljeno božjo pot. Vsako nedeljo je pa tu služba božja ob 10.

Št. Peter pri Mariboru. Ko se bo pisalo leto 1944, bo šempeterska župnija praznovala stoletnico, kar se je tukaj obhajal prvi sv. misijon, kateri je bil menda sploh prvi v Sloveniji. Bilo je to ravno v času, ko se je preneslo k Sv. Petru pri Mariboru truplo mučenca sv. Favstina, katerega god se obhaja 15. februarja. Sv. misijon se je vršil v času od 7. do 15. septembra. Pričetku slovesnega prenosa svetnikovih ostankov in sv. misijona je prisostvoval sam graški škof Roman, kamor je tedaj župnija Sv. Petra pripadala. Naslednji dan je bilo v župni cerkvi, kamor se je svetnikovo truplo položilo na poseben oltar k jasnemu češčenju, kjer je ostalo ves čas sv. misijo-

na. Vsak dan tedna so prihajali romarji v procesijah od blizu in daleč, tako iz Slovenskih goric, vsega Dravskega polja in Dravske doline, od Mure in Drave. Pri tej priliki je pridigoval tudi poznejši škof Anton Martin Slomšek ter je bila njegova pridiga ena izmed najlepših, saj je govoril kot ljubeč in skrben oče svojim otrokom. Na podlagi besed »Nebeško kraljestvo silo trpi« (Matej 11, 12), je razvijal z ozirom na mučeniško smrt sv. Favstina misli, da morajo nebesa naša bliti, naj velja, kar hoče, ter obrazložil glavna pripomočka, da to dosežemo, ki sta: nedolžnost in pokora. V kako velikem obsegu se je vršila misijonska pobožnost, nam je dokaz tudi to, da je bilo v teh dneh obhajanih 24.000 ljudi. Truplo sv. Favstina je bilo dolga desetletja shranjeno v stekleni krsti v posebni kapelici ob desni strani cerkvenega vhoda, zatem je bilo nekaj časa na enem izmed stranskih oltarjev, sedaj pa se hrani pod glavnim oltarjem. Truplo sv. Favstina je bilo dc leta 1835 v katakombah sv. Kalista v Rimu, od tam prepeljano v Gradec, nato pa na prošnjo župnika Marka Glaserja darovano župni cerkvi sv. Petra. Svetnikovi ostanki so bili oblečeni v dragoceno oblačilo. To obleko pa je zlobna roka leta 1880 oropala vse dragocenosti. Poškodbe so bile še isto leto popravljene in nadomeščene. Zadnji dan meseca oktobra omenjenega leta se je vršil prenos iz samostana v cerkev ob navzočnosti škofa Maksimilijana, stolnega kapitlja in bogoslovcev ter sosednje duhovščine in množice ljudstva. Po končanih molitvah je imel stolni kanonik Franc Kosar, eden izmed najboljših pridigarjev tedanje dobe, pridigo, v kateri je

Studenice pri Poljčanah. Na velikonočni ponedeljek smo pospremili k večnemu počitku Antona Gorican, posestnika v Novakah, na farno pokopališče pri sv. Luciji, kjer je g. župnik daroval zanj sv. mašo. Prijatelju v slovo je na pokojnikovem domu govoril g. Krajnik Jožef, ob odprtem grobu pa kot večletnemu občinskemu odborniku v zahvalo za vse njegovo požrtvovalno delo podžupan občine Poljčane g. Kitek Simon. Poleg domačih cerkvenih pevcev so še zapeli žalostinke pevci iz sosednje laporske župnije. Pokojni se je zavedal v življenju dolžnosti molitve za rajne, zato so ga pa tudi na odru ležečega bližnji in daljni sosedje mnogo hodili kropiti in ga v obilnem številu spremili na zadnji poti. Naj počiva v miru! — Žalujemo naše sožalje!

Šmarje pri Jelsah. Fantovski odsek bo v nedeljo, 23. aprila, po večernicah v Katoliškem domu vprizoril igro »Dom«. Na splošno željo bomo v začetku junija ponovili zelo priljubljeno in z velikim uspehom o Božiču igrano igro »A nje-ga ni...«

žefu Bombeku iz Draženc pri Hajdini je odtrgalo peto na nogi; Cirilu Zajglu iz Breznice pri Sv. Lenartu in Stefanu Sužniku iz Vurberga je razmesarilo desnico; Ivanu Kosenbergerju iz Skorbe in Stanku Černivcu iz Prvencev pri Sv. Marku je streljanje razmesarilo levo; posestnikovemu sinu Janezu Žnideriču iz Drakove pri Mali Nedelji pa je eksplodirala patrona in mu raztrgala obe roki.

Naši rajni

Guštanj. Na veliki petek je umrl Viternik Stefan. Pogreb se je vršil na Veliko noč popoldne ob izredno veliki udeležbi ljudstva, ki je prišlo trumoma od vseh krajev spodnje Mežiške doline, da spremlja priljubljenega rajnega na zadnji poti. Pogreb je spremljala tudi domača godba. Rajni je bil zelo nadarjen glasbenik, obvladal je vse instrumente na lok in pihala ter je sam sestavljaj deloma prav izvrstne skladbe za godbo. Najboljša dela njegova bodo še objavljena. Bog mu bodi za ves njegov trud obilen plačnik! Dragi Stefan! V miru počivaj in na svidenje nad zvezdami! — Žalujemo naše sožalje!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Družino Šnofl Frica je zadela bridka izguba. Dne 5. aprila smo pokopali 76 letnega Šnofl Matijo, kateri je bil priljubljen pri ljudeh dolga leta kot iskan čevljar. Bil je poleg dobrega obrtnika velik šaljivec, tako da je spravil marsikatero čemerneža v smeh. Vzgojil je devet otrok, ki so vsi dobro preskrbljeni in so prihiteli spremit očeta na zadnji poti. Rajni je bil dolga leta naročnik »Slov. gospodarja«. Žalujemo ženi in ostalim naše sožalje — rajnemu pa večni mir in pokoj!

Sv. Lenart v Slov. goricah. Dne 1. aprila je položila prerana smrt na mrtvaški oder Alojza Rojs, kmeta iz Zamarkove, kateri je izpolnil komaj 41 let. Pred tremi tedni se je podal v bolnišnico, da se reši napredujoče bolezni, od koder se je vrnil domov umret. Bil je dober gospodar, vrl sosed, zato so mu tudi vaščani v velikem številu izkazali čast na zadnji poti. Naj v miru počiva — žalujemo pa naše sožalje!

Sv. Andraž v Halozah. Dne 28. marca se je oglašil zvonček iz kapele sv. Urbana v Skorošnjaku in njegov milo doneči glas je šel tja do hiše žalosti, kjer je na mrtvaškem odru ležalo truplo dobre matere in babice Mlakar Barbare, roj. Kranjc iz Skorošnjaka. Pokojna je dočakala 73 let. Pokopali smo jo 30. marca ob veliki udeležbi ljudi. Ob grobu se je poslovil od rajne g. dekan Škamlec, ki jo je stavil za zgled. Pevci so se od rajne poslovili s pesmijo. — Neizprosa morilka jetika je pretrgala nit življenja mlademu očetu in vdovcu Emeršiču Antonu iz Okiča. Rajni zapušča pet nepreskrbljenih otrok, kateri bodo morali brez očeta in matere okušati grenki kruh tujih rok. — Po dolgotrajni in mučni bolezni je Gospodu izročila svojo dušo blaga žena in skrbna mati Kranjc Marija, roj. Mlakar, iz Velike Varnice. Zdravja je iskala v bolnišnici in drugod, pa vse zaman. Naposled se je vdala v božjo voljo in mirno pričakovala smrti, ki jo je rešila trpljenja 4. aprila. Pokojna zapušča mater, brate in sestro, moža in šest nepreskrbljenih otrok. — Vsi pokojni naj uživajo pri Bogu tisto srečo in veselje, ki ga je ljudem v tej solzni dolini tako malo usojenega — preostali pa izrekamo naše sožalje!

Cirkovce. Na Gornji Gorici je umrl na veliko-nočno soboto Stefan Celofiga. Pokopali smo ga na veliki ponedeljek ob veliki udeležbi njegovih znancev in sorodnikov. Pokojni je dosegel 77 let starosti v samskem stanu na svojem po-

sestvu. Bil je vseskozi krščanski mož, naročnik »Slov. gospodarja«, prijazen in postrežljiv sosed. Ob grobu se je od pokojnika poslovil g. župnik, požarna četa mu je pa izkazala svojo zadnjo čast. Naj mu sveti večna luč, žalujemo pa naše sožalje!

Loka-št. Janž na Dravskem polju. Umrl je Vinko Brodnjak dne 11. aprila zvečer. K večnemu počitku smo ga spremili 14. aprila ob veliki udeležbi članov požarne brambe iz vse širne okolice. Pokojni zapušča ženo in dva nepreskrbljena otroka. Dočakal je 51 let starosti. Bil je skrben gospodar in navdušen lovec. Stalno je sodeloval v vseh katoliških društvih. Na zadnji poti ga je od doma spremljal g. župnik, ob odprtem grobu se je pa v imenu vseh poslovil od njega g. šolski upravitelj. Naj počiva v miru — žalujemo pa naše sožalje!

Društvene vesti

Šmartno pri Slovenjgradu. V nedeljo, 23. aprila, se bo ob 15 pri Brezovniku v šmartnem igrala igra »Preko trnja«. Igro je spisala domačka ter je narodnega značaja, ki nam prikazuje dobo tlačanstva iz 16. stoletja.

Teharje. Teharski župljani smo sklenili zgraditi krajevnim potrebam primeren Prosvetni dom, ki bo žarišče verske poglobitve, vzbujanja in utrjevanja slovenske narodne zavesti in zvestobe ter gospodarske vzpodbude. V to svrhu se je osnoval širši gradbeni odbor, ki je sestavljen ožji odbor takole: predsednik g. kaplan Orešnik Franc, pod-

»DVA PARA SE ŽENITA«

veseloigra v treh dejanjih. Izšla v tisku. Knjiga stane 14 din. Za vprizoritev igre je treba kupiti v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru ali Ptuj pet komadov.

Dopisi

Sv. Anton na Pohorju. Castilce sv. Antona, pobožne romarje in izletnike že sedaj opozarjamo na romarske shode, ki se bodo vršili letos pri Sv. Antonu na Pohorju. Prvi romarski shod bo na 3. nedeljo po veliki noči, 30. aprila. Bo dvojna služba božja ob 7 in ob 10. Drugi shod bo na binkoštni ponedeljek, 29. maja. Bo tudi dvojna služba božja. Tretji shod bo na Antonovo, 13. junija, z več sv. mašami, in četrti shod bo na lepo nedeljo, 18. junija, z dvojno službo božjo. Ob vsakem shodu bo prilika za prejem sv. zakramentov, posebno bo pa dovolj spovednikov na razpologo na Antonovo, 13. junija, da se bo moglo željam romarjev v vsakem oziru ustreči. Zato vabimo romarje in tudi izletnike, da bi v obilnem številu priromali ob romarskih shodih na naš hriček s krasnim razgledom k lepi cerkvi sv. Antona na od nas Slovencev zelo priljubljeno božjo pot. Vsako nedeljo je pa tu služba božja ob 10.

Št. Peter pri Mariboru. Ko se bo pisalo leto 1944, bo šempeterska župnija praznovala stoletnico, kar se je tukaj obhajal prvi sv. misijon, kateri je bil menda sploh prvi v Sloveniji. Bilo je to ravno v času, ko se je preneslo k Sv. Petru pri Mariboru truplo mučenca sv. Favstina, katerega god se obhaja 15. februarja. Sv. misijon se je vršil v času od 7. do 15. septembra. Pričetku slovesnega prenosa svetnikovih ostankov in sv. misijona je prisostvoval sam graški škof Roman, kamor je tedaj župnija Sv. Petra pripadala. Naslednji dan je bilo v župni cerkvi, kamor se je svetnikovo truplo položilo na poseben oltar k jasnemu češčenju, kjer je ostalo ves čas sv. misijo-

na. Vsak dan tedna so prihajali romarji v procesijah od blizu in daleč, tako iz Slovenskih goric, vsega Dravskega polja in Dravske doline, od Mure in Drave. Pri tej priliki je pridigoval tudi poznejši škof Anton Martin Slomšek ter je bila njegova pridiga ena izmed najlepših, saj je govoril kot ljubeč in skrben oče svojim otrokom. Na podlagi besed »Nebeško kraljestvo silo trpi« (Matej 11, 12), je razvijal z ozirom na mučeniško smrt sv. Favstina misli, da morajo nebesa naša bliti, naj velja, kar hoče, ter obrazložil glavna pripomočka, da to dosežemo, ki sta: nedolžnost in pokora. V kako velikem obsegu se je vršila misijonska pobožnost, nam je dokaz tudi to, da je bilo v teh dneh obhajanih 24.000 ljudi. Truplo sv. Favstina je bilo dolga desetletja shranjeno v stekleni krsti v posebni kapelici ob desni strani cerkvenega vhoda, zatem je bilo nekaj časa na enem izmed stranskih oltarjev, sedaj pa se hrani pod glavnim oltarjem. Truplo sv. Favstina je bilo dc leta 1835 v katakombah sv. Kalista v Rimu, od tam prepeljano v Gradec, nato pa na prošnjo župnika Marka Glaserja darovano župni cerkvi sv. Petra. Svetnikovi ostanki so bili oblečeni v dragoceno oblačilo. To obleko pa je zlobna roka leta 1880 oropala vse dragocenosti. Poškodbe so bile še isto leto popravljene in nadomeščene. Zadnji dan meseca oktobra omenjenega leta se je vršil prenos iz samostana v cerkev ob navzočnosti škofa Maksimilijana, stolnega kapitlja in bogoslovcev ter sosednje duhovščine in množice ljudstva. Po končanih molitvah je imel stolni kanonik Franc Kosar, eden izmed najboljših pridigarjev tedanje dobe, pridigo, v kateri je

Studence pri Poljčanah. Na velikonočni ponedeljek smo pospremili k večnemu počitku Antona Gorican, posestnika v Novakah, na farno pokopališče pri sv. Luciji, kjer je g. župnik daroval zanj sv. mašo. Prijatelju v slovo je na pokojnikovem domu govoril g. Krajnik Jožef, ob odprtem grobu pa kot večletnemu občinskemu odborniku v zahvalo za vse njegovo požrtvovalno delo podžupan občine Poljčane g. Kitek Simon. Poleg domačih cerkvenih pevcev so še zapeli žalostinke pevci iz sosednje laporske župnije. Pokojni se je zavedal v življenju dolžnosti molitve za rajne, zato so ga pa tudi na odru ležečega bližnji in daljni sosedje mnogo hodili kropiti in ga v obilnem številu spremili na zadnji poti. Naj počiva v miru! — Žalujemo naše sožalje!

Šmarje pri Jelšah. Fantovski odsek bo v nedeljo, 23. aprila, po večernicah v Katoliškem domu vprizoril igro »Dom«. Na splošno željo bomo v začetku junija ponovili zelo priljubljeno in z velikim uspehom o Božiču igrano igro »A nje-ga ni...«

obrazil pomen svečanosti v letu 1844 in tedanje. Svečanost pa je ta dan zaključil sam škof s slovesnimi večericami. Naslednji dan, na praznik vseh svetnikov, pa je stolni dekan M. Pak, kateri je pred 36 leti vodil prenos svetnikovih ostankov iz Gradca k Sv. Petru, kot tedanji podravnatelj dijaškega semenišča, daroval slovesno sv. mašo ter potem spremljal svete ostanke v kapelico na svoj stari prostor. Ko pa je bil v letu 1837 izvršen v našo župno cerkev vlom in storjen božji rop, tudi ostankom sv. Favstina ni bilo prizanešeno. Zločinec je krsto s svetnikovimi ostanki potegnil izpred oltarja in jo prevrnil ter poškodoval. Nihče pa ni poskrbel za popravo ter so bili ostanki svetnikov v poškodovanem stanju položeni nazaj v krsto in postavljena ista na svoje staro mesto. Spomin na sv. Favstina je zadnja desetletja nekam zatemnel. Mlajši rod že skoraj ne ve, kakšen zaklad hrani naša župna cerkev, priprošnjika in prijatelja v nebesih, ki nam kaže pot v srečno večnost, le da mi nekam pozabljamo nanj, ker je v nas vedno manj pobožnega, a tembolj več posvetnega, da tako radi pozabljamo na to, kar bi nam moralo biti ljubo in drago in kar bi nas krepilo in spodbujalo k misli — nebesa morajo naša biti! — kakor je v svoji pridigi pred 95 leti Slomšek našim prednikom na srce polagal. — A. K.

Sv. Barbara v Halozah. V Gradiščah je nekdo posestniku Francu Bolcarju iz Spuhlje zastrupil 5000 din vredno kobilu, ki je pred prazniki poginila kljub živinozdravniški pomoči. Pri raztelesenju je našel konjač šoder, zdrobljeno steklo in nasekano žico v trebuhu. O taki hudobiji se še nikdar ni slišalo. V noči na petek pa so neznanci zastrupili dva psa g. župniku. Isto noč je bilo vlomljeno v gostilniške prostore g. Antona Korenjaka. Pokradli so obušalo, žganje in še druge predmete. — Na veliki petek popoldne so otroci streljali in po neprevidnosti se je vnela slamnata streha hiše posestnice Zavec Lize v Slatini. Zgorelo je vse ostreže in vse, kar se je nahajalo na podstrešju. Ostalo poslopje so sosede rešili.

Učitelj-sadjar umri

V starosti 78 let je poklical Bog k sebi po dolgi bolezni zadnjo nedeljo ob osmih zjutraj na Miklavževem hribu nad Celjem Levstik Miloša, upokojenega učitelja in najbolj znanega štajarskega sadjarja.

Blagopokojni je deloval 45 let na šoli. Kot učitelj je polagal veliko važnost na to, da je vzgajal naš moški podeželski naraščaj v ljubezni do sadjarstva in vrtnarstva. Od leta 1882 do 1886 je učiteljeval v Šmihelu nad Mozirjem in nato v št. Andražu pri Velenju. V teh krajih je zastavil vse sile, da je pridobil kmetu za umno gojenje sadnega drevja, v katerem je bil sam preizkušen strokovnjak in je na sadjarskem polju z zgledom in živo ter tiskano besedo prednjačil.

Iz št. Andraža je bil prestavljen v Celje. Na hribu Sv. Miklavža si je kupil svoj lastni dom, ki je postal za neštete obiskovalce prava sadjarska šola. Po prevratu je neumorno delaval g. Miloš posvetil vse svoje moči organizaciji Sadjarskega društva med štajarskimi Slovenci. Vsako nedeljo in praznik je bil med sadjarji zunaj na deželi, da jim je predaval o sadjarstvu ter o dobičkanosti sadni kupčiji. Vsako njegovo poučno predavanje je bilo najbolj obiskano, ker je umel g. Levstik svoje strokovno znanje zažbeliti s šaljivo primesjo, s katero si je znal osvojiti srca gospodarjev in posebno še gospodinj. G. Miloš je bil dolga leta na delu s peresom za »Slovenskega gospodarja« in »Sadjarja«.

Rajni je bil vse svoje življenje kot učitelj in pravi krščanski mož vsej okolici, v kateri se je gibal, kažipot v najboljši smeri. Bil je strogo krščanskega in neustrašeno slovenskega prepričanja. Več let je bil odbornik celjske okoliške

občine in dve leti oblastni poslanec. Neomajno je stal v vrstah dr. Koroševih pristašev in je moral radi tega okušati bridko zapostavljanje od strani naprednih prvakov. Po svoji naravi je bil vesel in je bil radi nedolžne šaljivosti priljubljen v vsaki družbi.

Zadnjo pot so mu posodili v Celju dne 18. aprila številni njegovi prijatelji, znanci, hvaležni

učenci ter ljudske množice iz vse Savinjske doline, katerim je bil v povojni sadjarski dobi eden največjih in najbolj požrtvovalnih dobrotnikov.

»Slov. gospodar«, kojega dolgoletni dopisnik je bil g. Miloš, mu želi po zglednem krščanskem življenju, delovanju in vdano prenašanem bolezenskem trpljenju večno srečno plačilo in izreka žalujočim otrokom iskreno sožalje!

Poslednje vesti

PREDSEDNIK VLADE IN DR. MAČEK NADALJUJETA RAZGOVORE

Od Celja do Zagreba

V našem poročilu o nadaljevanju razgovorov za sporazum s Hrvati na prvi strani današnje številke smo pustili predsednika vlade v družbi predsednika senata g. dr. A. Korošca in prometnega ministra g. dr. M. Spahe zadnjo nedeljo v Celju na občnem zboru slovenskih časnikařev.

Visoki gostje so se odpeljali iz Celja v Ljubljano, kamor so prispeli v nedeljo ob sedmih zvečer. Ustavili so se na domu g. bana dr. Natlačena, od koder so odšli na večerjo v ljubljanski hotel »Union«, kjer se jim je pridružil še gradbeni minister g. dr. Miha Krek.

Z večernim vlakom sta odpotovala g. predsednik vlade in prometni minister. G. ministrski predsednik se je vrnil v Zagreb, g. dr. Spahe pa v Beograd.

O razgovorih v Zagrebu 17. aprila

Razgovori med predsednikom vlade Dragišo Cvetkovičem in voditeljem Hrvatov dr. Mačkom, kateri so po velikonočnih praznikih zopet začeli v soboto, so se v ponedeljek, 17. aprila, nadaljevali v Zagrebu v banškem dvorcu od devetih do enajstih predpoldne. Ob enajstih so bili poklicani časnikaři, kat. jim je prečital g. predsednik vlade naslednje poročilo:

»Predsednik kr. vlade Dragiša Cvetkovič in predsednik HSS dr. Vladko Maček sta na današnjem sestanku stavila svoje predloge za rešitev hrvatskega vprašanja in dosegla soglasje v tem, da te predloge prouče na obeh straneh in da se bosta še ta teden ponovno sestala in nadaljevala z razgovori.«

Besede dr. Mačka o pogajanjih

Dr. Vl. Maček je odgovoril inozemskemu časnikařu na vprašanje:

»Ali bo, gospod predsednik, kmalu dosežen sporazum?«

